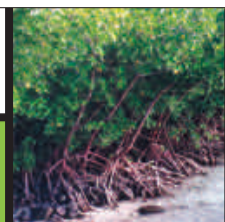

INICIATIVES

Bulanshahar, 286 quilòmetres riu avall. Les lliçons del desastre projectades pel tsunami aporten llum sobre tots els desastres que s'espera que passin com a conseqüència dels models de desenvolupament que han descartat els costos ecològics i la vulnerabilitat a curt termini del creixement. Una vertadera preparació contra els desastres significa reduir la vulnerabilitat ambiental i incrementar la resiliència ecològica en lloc d'augmentar la vulnerabilitat ambiental i els riscos mitjançant l'exclusió dels costos ambientals dels càlculs per al creixement econòmic.

La darrera lliçó que trec de la tragèdia més gran dels nostres temps és que el bé públic i la responsabilitat social dels governs no poden ser sacrificats en nom del lucre privat i de la cobdícia empresarial.

Els aliments, l'aigua i els medicaments són les més urgents necessitats dels supervivents dels tsunamis. Però, al mateix temps que els sistemes públics s'han de mobilitzar per cobrir aquestes necessitats essencials, la globalització de les grans multinacionals porta cap endavant i a tota vela la seva corporativització i privatització. Mentre és sabut que l'Índia i altres països necessiten fàrmacs genèrics de baix cost que tractin amb urgència la salut pública que el tsunami ha deixat enrere, el govern aprovava un decret que evitarà la producció de medicaments de baix cost des de l'1 de gener d'enguany. La incongruència entre el món de la globalització corporativa, de l'OMC (Organització Mundial del Comerç) imposant els TRIPS (aspectes comercials sobre els drets de propietat intel·lectual), i el planeta de la gent ha estat produïda irònicament pel tsunami. El decret sobre patents de l'Índia s'aprovava el mateix dia que el desastre colpia les

L'ABANS I EL DESPRÉS DEL TSUNAMI A LA COSTA SRILANKESA: LA DESTRUCCIÓ DELS MANGLARS PER A LA PRODUCCIÓ INDUSTRIAL DE GAMBES HA ESTAT UNA DE LES CLAUS ECOLÒGIQUES DEL DESASTRE.

nostres costes, mostrant que les forces de la globalització corporativa són incapaces de respondre al que li passa a la gent de veritat i a les seves vides. El tsunami, per a mi, és una crida urgent perquè la humanitat es desperti: no podem continuar dormint a la palla mentre ens apremem embogits a privatitzar els béns públics. Si tots els aliments i l'aigua són reduïts a la categoria de mercaderies controlades i comercialitzades lliurement per les corporacions de la globalització per al seu propi benefici, com s'ho farà la societat per alimentar els famolencs i donar aigua als assedegats? La vulnerabilitat de milions de persones exigeix un sistema públic fort que proveeixi aliments i aigua, sanitat pública i medicines. Les demandes de béns i de serveis públics per a ajut i rehabilitació ens empenyen en una di-

PRODUCCIÓ MUNDIAL DE GAMBA (MILERS DE TONES)

ANY	GAMBA INDUSTRIAL	GAMBA SILVESTRE	TOTAL
1982 →	84	1652	1786
1983 →	143	1683	1626
1984 →	174	1733	1907
1985 →	213	1908	2121
1986 →	309	1909	2218
1987 →	551	1733	2264
1988 →	604	1914	2918
1989 →	611	1832	2443
1990 →	633	2468	2801
1991 →	690	2118	2808
1992 →	721	2191	2912
1993 →	610	2100	2710

recció totalment diferent a la de les demandes de privatització de l'OMC i del Banc Mundial. El tsunami ens recorda que no som mers consumidors en un mercat conduït pels beneficis. Som fràgils éssers interconnectats que habiten un fràgil planeta. Aquest és el missatge de responsabilitat i de deure envers la terra i totes les persones. El tsunami ens recorda que tots estem interconnectats a través de la terra. Nosaltres som éssers de la terra: la compassió, no els diners, és la moneda de la nostra unitat. Per damunt de tot ens porta un missatge d'humilitat. Perquè davant de la fúria de la natura, som impotents. El tsunami ens demana que deixem l'arrogància i que reconeguem la nostra fragilitat. En el sisme submarí no van ser només les ones del mar les que van xocar amb la costa. També van xocar dues maneres de veure al món: la manera de veure el món del lliure mercat i de la globalització corporativa que ens deixa inútils i indefensos per tractar amb els desastres ambientals, i, també –de fet, hi ha col·laborat–, la manera de veure el món de la democràcia per la terra, en la qual la gent d'arreu és com una sola humanitat que vol reconstruir les seves vides i es prepara per a un incert futur en un planeta fràgil que viu amb plena consciència les vulnerabilitats del nostre entorn i les responsabilitats i interconnexions ecològiques. Mentre obrim els nostres cors a les víctimes del desastre, el més important alleujament a llarg termini que podem proporcionar és el de minvar la petjada ecològica en el nostre fràgil planeta i reduir les nostres vulnerabilitats ecològiques. La resiliència ecològica, i no el creixement econòmic, serà la mesura genuïna de la supervivència humana en aquest temps incert. (TRADUCCIÓ DE XAVIER BORRÀS I JOSEP PUIG)

Hi ha llocs on estem orgullosos de no deixar petjada.

Al Grup Gas Natural estem compromesos amb la utilització, sàvia i responsable, dels recursos naturals. Perquè el nostre entorn és, també, la nostra llar.